

O przyszłość kresów wschodnich.

(Po odpowiedzi na notę sowietów).

Kraków, 28 marca.

(R) Wczoraj zawiadomiono nas oficjalnie, iż rząd wystąpił z odpowiedzi na notę pokojową sowietów, wyznaczając czas i miejsce rokowań.

Równocześnie z powyższym komunikatem donosi sztab generalny naszej armii o zwycięskim odparciu masowych ataków bolszewickich na całym wschodnim froncie.

Pomimo bolesnych ofiar, jakie pociąga za sobą każda akcja wojenna, możemy być zadowoleni, że wojska czerwone przystąpiły do ogólnego ofensywy przed rozpoczęciem rokowań. Niechaj się przekonają Kreml, lud rosyjski i opinia publiczna Zachodu, że nie jesteśmy zmuszeni rokować o pokój, że wał obronny stworzony przez naszą armię jest silny i niewzruszony. Klęska rosyjskiej ofensywy wzmocni nasz „prestige“ i nasze stanowisko w czasie układów. Wsparciem o miecz polskiego żołnierza będziemy mogli przeprowadzić nasz program pokojowy na wschodzie. Będziemy zaś mogli to tem łatwiej uczynić, że nie występujemy z hasłami zabórów, ale że do stołu konferencyjnego zasiadamy dla realizacji ideałów wolności ludów i ich samostanowienia.

Pamiętamy niedawną namiętną dyskusję w komisji spraw zagranicznych, ataki obozu narodowo-demokratycznego na min. Patka za sformułowanie naszych postulatów. Pomimo wszystko sformułowanie p. Patka przyjęte zostało przez komisję do wiadomości. Polska żąda więc uznania przez Rosję granicy z 1772 r. za podstawę rokowań, poczem, w porozumieniu z ludnością ziem leżących na zachód od tej granicy postanowimy o ich przyszłości.

W związku z odezwą wileńską Naczelnika, z przygotowaniem do zwołania reprezentacji tych części Litwy i Białorusi, jakie zajęte już są przez wojska polskie, należy powyższy postulat zrozumieć, jako żądanie plebiscytu na dawnych kresach wschodnich Rzeczypospolitej położonych po obu stronach dzisiejszej linii bojowej. Rzecz jasna, że Polska nie może się zgodzić na plebiscyt pod terrorem czerwonych gwardy. W razie zgody bolszewików na nasze warunki musiałaby armia bolszewicka cofnąć się na linię graniczną, z przed pierwszego rozbioru.

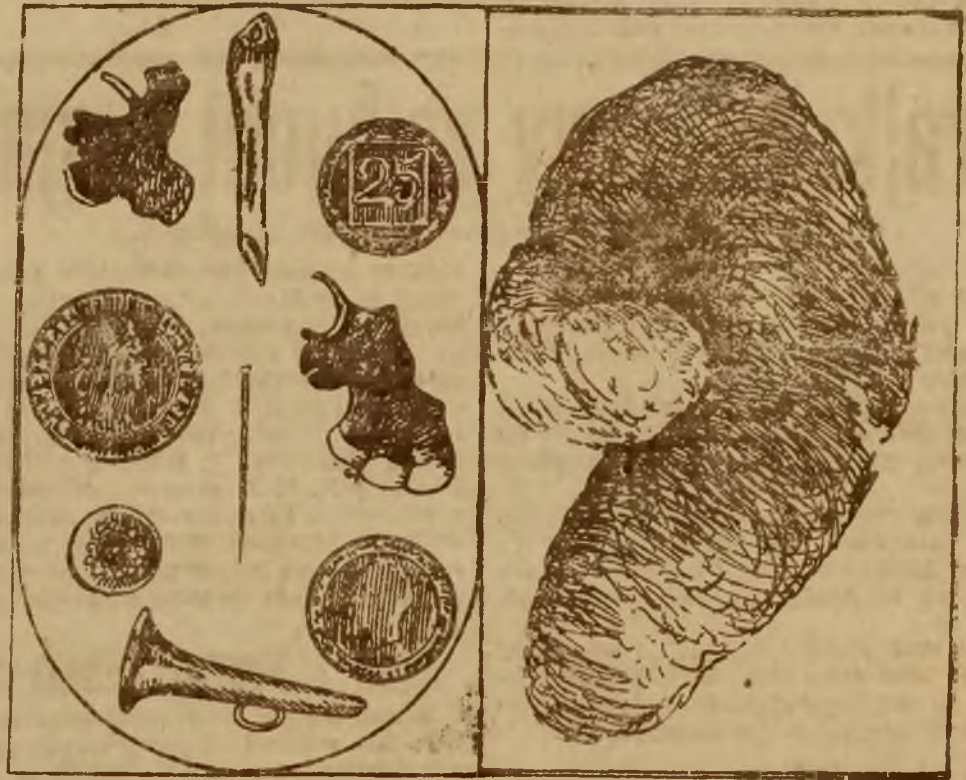
Narodowa demokracja, upierając się przy pierwotnym planie komitetu paryskiego myśli wciąż o bezpośredniej granicy z Rosją, a więc o wcieleniu do Rzplitej części kresów wschodnich o przewadze etnograficznej polskiej, a pozostawieniu reszty odnośnych ziem Rosji. Dlatego prowadziła ona tak bezwzględna kampanię przeciw odezwie wileńskiej, dlatego też starała się utracić ostatnią notę p. Patka.

Jest rzeczą jasną i widoczną dla wszystkich, że w plebiscyde, przeprowadzonym na niepodzielonej Litwie i Białej Rusi wysunie się na plan pierwszy kwestya uregulowania stosunku prawno-państwowego do Polski. Publiczną tajemnicą stanowi dalej fakt, że bardzo liczne i wpływowe czynniki społeczeństwa naszego wysuwają hasło federacyi z Polską, jako program rozwiązania kwestyi wschodniej.

Jedno z dobrze poinformowanych pism przyniosło wczoraj bliższe szczegóły o planie federacyjnym, opierając się na informacjach wiarygodnych.

Otóż państwo litewskie, powstałe na terytorium Litwy historycznej, miałyby — wedle tych planów — być połączone z Polską unią państwową i wojskową, wspólnym Naczelnikiem państwa i ministrem spraw zagranicznych. Polska i Litwa posiadałyby odrębne sejmy, przyczem

Co można znaleźć w żołądku człowieka?



Czasopismo paryskie „Je sais tout“ zamieściło ciekawy artykuł doktora Bouguet na temat: Co można znaleźć w żołądku człowieka! Prześwietlenie promieniami Roentgena i zabiegi operacyjne wykazały niejednokrotnie obecność w

żołądku ludzkim takich przedmiotów jak szpilki, guziki, monety, widelce, włosy. Ilustracja nasza reprodukowana z „Je sais tout“ przedstawia wielki kłęb włosów który pewna dziewczynka przez całe lata miała w żołądku.

jednak sprawy wspólne ułatwiają wspólne cięło ustawodawcze, o ściśle ograniczonej kompetencji.

Wobec obawy, że sejm ogólnolitewski mógłby mieć większość niepolską, proponują federaliści polscy na Litwie utworzenie z Litwy trzech sędziowanych stanów, t. j. szlachy, Litwy polskiej i Białorusi. „Specjalne przepisy konstytucyj — powiadają głoszone inicjatywy — zabezpieczyłyby każdy stan przed majoryzacją, gwarantując każdej narodowości swobodny i nieskrępowany rozwój; wspólny Sejm w Wilnie miałby wyłącznie kompetencje ogólnopństwowe, podczas gdy sejmy stanowe decydowałyby samodzielnie o „sprawach, dotyczących każdego z nich z osobna“.

Plan ten ma mieć duże szanse powodzenia także na wschodniej Białorusi, gdzie wpływy rosyjskie były i są dość silne.

Trudno ocenić, czy ta lub inna forma prawno-państwowego ułożenia stosunku ogólnu ziem kresowych do Polski będzie najlepsza i najłatwiejsza do zrealizowania. Jedno tylko jest dla nas pewnem: oto, że polska racya stanu nakazuje nie dzielenie Litwy i Białorusi między Polskę i Rosję, gdyż to wzmocniłoby a la longue naszego naturalnego przeciwnika, t. j. właśnie Rosję i uczyniło z ludów kresowych naszych zaciętych wrogów. Naszą ideą przewodnią przy rokowaniach musi być zachowanie jedności kresów wschodnich i związków ich z Polską, zabezpieczenie tam naszych słabszych praw i naszych wpływów.

Dyplomacya Rzeczypospolitej stoi przed bardzo wdzięcznymi, ale i trudnymi zadaniami; oby wywiązała się z nich należyte, oby nie zmarzowała dorobku polskiego oręża.

70.000 worków mąki dla Polski.

Gdańsk. (PAT) Wczoraj rano przybył tu czwarty z kolei okręt polsko-amerykański Towarzystwa Żegluga morskiej, wiozący 16 loko-

motyw, znaczną ilość maszyn rolniczych oraz 70 tysięcy worków mąki.

Nowa armata, niosąca na 150 mil.

Londyn. (PAT) Lord Curzon zapytał w Izbie gmin, czy rząd interesuje się wynalazkiem armaty dającej strzałę na 150 mil (240 klm) i wogóle co zamierza uczynić w tej sprawie. Lloyd

George odpowiedział, że ministerstwo wojny porozumiewa się w tej sprawie z władzami francuskimi. Rokowania toczą się dalej.

Odparcie ataków bolszewickich na 600-kilometrowym froncie.

Warszawa. (PAT) Kom. sztabu gen. z 27 marca b. r.: Płochota bolszewicka, wspomaganą artylerią, zaatakowała wczoraj znów nasze pozycje na Polesiu przy torze kolejowym Homel-Kolenkowiec, uderzając na wieś Nachów z jednoczesnym podjęciem akcji zaczepnej z kierunku południowego, z zagrożeniem prawej naszej flanki. Wykonana była również demonstracyjna rzeźnia flotyją na Przepci. Atak główny

odparliśmy przy współudziale podległych pancernych. Na odcinku południowym, uprzedzając natarcie nieprzyjacielskie, oddziały nasze wypadem zaskoczyły baony bolszewickie, szyczące się do uderzenia i rozbiły je w Walasku, biorąc kilkudziesięciu jeńców, 10 karabinów maszynowych i kilka wozów amunicyjnych. Na Wołyniu walki naszych grup wypadowych, atakujących na przedpolu Olewska, dostępu do

naszych stanowisk. Na linii Słuczy ogień działowy. Na Podolu zostały zniweczone ponowne próby bolszewickie, wyparcia nas z linii rzeki Kaluska, dopływu Dniestru. Na przedpolu Derżni w wypadkach wzdłuż linii kolejowej Płoskirów-Zmerynka oddziały nasze rozbiły kolejno w paru walach grupujący się pułk bolszewi-

cką Nr. 400, biorąc jeńców i zdobycz wojenną. Daje się zauważyć osłabienie siły ataków bolszewickich, prowadzonych w ciągu 8 dni na 600 km. rozciągłości frontu.

Pierwszy zastępca szefa sztabu generalnego Kuliński, pułkownik.

Złamanie ofensywy bolszewickiej rozwiązuje Polskę ręce na wschodzie.

Warszawa. (W. B. K.) Tutejsze sfery dyplomatyczne oświadczają na podstawie informacji pochodzących ze stolic Ententy, że zwycięskie odparcie wszystkich ataków bolszewickich przez armię polską wywołało tam niezwykle wrzenie. W Anglii sparaliżowało ono antypol-

ską akcją, prowadzoną przez agentów bolszewickich i niemieckich. Powszechnie uważają, że po nieudaniu się ofensywy bolszewickiej Polska będzie mogła przeprowadzić w całości swoje postulaty na wschodzie.

Strajk kolejowy wybuchł i zgasł.

Krakowscy kolejarze przeciwni strajkowi.

Kraków, 28 marca.

W chwili, gdy bohaterские wojska nasze stają w ciężkiej walce z bolszewicką nawałą, starali się radykalni agitatorzy wywołać powszechny strajk kolejowy.

Udało się im to chwilowo w Warszawie, gdzie jednakowoż władze wojskowe nie dopuściły do sparaliżowania komunikacji na dłuższy okres czasu.

W Krakowie zwyciężył rozum i patriotyzm. Ruchu nie przerwano, ani też nie musiano uciec się do interwencji wojska. Po południu pracowało już 70 procent robotników kolejowych.

Kolejarze małopolscy okazali, że większość ich rozumie doskonale swą obowiązkową obywatelską i że w decydującej chwili nie da się porwać do akcji zabójczych dla Państwa.

(T) Wczoraj miał wybuchnąć w całej Polsce, a także i w obrębie Dyrekcji kolejowej krakowskiej, strajk generalny funkcjonariuszy kolejowych. Jak się dowiadujemy, — strajk jednak nie przyszedł do skutku.

Wczoraj rano przybyli kuryerem z Warszawy agitatorzy strajkowi. Na zwołaniem tutaj zgromadzenia oświadczyli delegaci warszawscy, że w Warszawie strajk rozpoczęto wczoraj o godzinie siódmej rano stanęły tam pociągi. Warszawscy agitatorzy na posiedzeniu wczorajszym usiłowali proklamować strajku w Małopolsce.

Jednak krakowscy kolejarze odmieśli się w znacznej części do strajku niechętnie i temu przypisać należy, że znaczna ich część stanęła wczoraj do pracy. Wczoraj wieczorem wszystkie pociągi odchodziły we wszystkich kierunkach normalnie. 70 procent kolejarzy pracuje. 30 procent ogłosiło się za strajkiem. Są to przeważnie postugacze kolejowi i t. p. Wojska użyto tylko dla strażenia obiektów kolejowych: magazynów, zwrotnic i mostów. Mamy jednak nadzieję, że wobec zrozumienia ze strony kolejarzy ważności chwili i nieobliczalnych w następstwach strasznych skutków strajku — unikniemy katastrofy, jaką byłby ten strajk.

W chwili, gdy bolszewicy atakują...

Warszawa (W. B. K.). W związku z obradami Sejmu w sprawie ustawy o kolejach w czasie wojny wywołali agitatorzy na węzle warszawskim strajk. Stanęły warsztaty i wstrzymano ruch pociągów. Władze wojskowe obsadziły posterunkami wojskowymi wszystkie warsztaty kolejowe i remizy lokomotyw. Również przy wszystkich zwrotnicach i senatorach ustawiono wojska. Z dworca wiedeńskiego wyruszył wkrótce pociąg do Łodzi, pociąg osobowy do Mińska, a w końcu do Krakowa. Ruch pociągów przywrócony został siłami wojskowymi. Przed dworcem warszawsko-wiedeńskim oczekują tłumy publiczności odjazdu dalszych pociągów.

Potępienie strajku.

Warszawa (W. B. K.). Odbyło się tu zgromadzenie urzędników kolejowych, zajętych przy administracji warsztatów. Zgromadzenie powzięło jednomyślną uchwałę, potępiającą strajk w chwili, gdy bolszewicy atakują wszystkimi siłami nasze wojska.

Pod hasłem 3-godzinnego strajku.

Warszawa (tel. M.). Na wiadomość o uchwaleniu przez Sejm w trzecim czytaniu ustawy o militaryzacji kolei w państwie, agitatorzy wydali hasło urządzenia 3-godzinnego strajku kolejowego na znak protestu przeciw temu prawu. Strajk ten rozpoczął się o godzinie 8 rano.

Stanęły jednak tylko warsztaty kolejowe, albowiem nie upłynęło jeszcze 3 godzin, a przybyłe bataliony wojskowe zdołały kolej uruchomić. W związku z tem odbyła się w gabinecie marszałka kilkugodzinna konferencja, w której udział brali premier Skulski, minister Bartel, minister Leśniewski, posłowie socjalistyczni Diamand, Moraczewski, Hausner i Barlicki, poseł Rajcza z N. Z. R. oraz przedstawiciel związku zawodowego kolejarzy. Rokowania te doprowadziły do rezultatu dodatniego. Ustalono zgodnie, że ustawa ta nie posiada charakteru militaryzacji i dąży do zabezpieczenia kolei na wypadek wojny.

Pociągi z Warszawy odchodzą normalnie.

Warszawa (PAT). Szarpane żywioły próbowały wywołać wczoraj strajk powszechny w kolejowym węzle warszawskim. Strajk jest tylko częściowy. Na 15 tysięcy kolejarzy węzła warszawskiego strajkują około 3 tysiące. Stacje i urządzenia kolejowe zostały obsadzone przez posterunki wojskowe. Pociągi odchodzą normalnie. Strajk miał być wyrazem protestu przeciw ustawie o militaryzacji kolei.

Strajk wywołali agitatorzy bolszewicy.

Warszawa (PAT). Dnia 27 marca o godzinie 8 rano agitatorzy bolszewicy i komunistyczni mężowie zaufania związku zawodowego kolejarzy wstrzymali prace w warsztatach kolejowych „Warszawa wiedeńska” przy ul. Chmielnej. — Strajk wywołano pod pozorem protestu przeciw ustawie o militaryzacji kolei. Wiadomo nam, że elementy, wrogie państwu polskiemu, stałe czuwają, aby dojsz do celu i w środkach nie przeberają. Militaryzacja kolei, jako wymierzona przeciw tym elementom, nie zastraszy patriotycznego ogółu kolejarzy, który dla dobra sprawy polskiej wszystko poświęci i nie pozwoli burzyć i rujnować gmachu ojczyzny. Zwróćcie swoje oczy na wschód i na zachód. Bolszewia i szwabi czekają chwili zamętu wewnątrz Polski. Koledzy! Stójcie wytrwale przy warsztatach pracy, agitatorów oddajcie w ręce władzi! Nie grzebmy Polski, nie narażajmy armii i narodu na głód. Od ministra kolei kategorycznie żądamy bezwzględnej walki ze szkodnikami, propagującymi strajk. Mężnie wytrwajcie, a pozwólcie na prowokację i wstrzymanie ruchu. Wrogowie cieszą się z działalności wysłańców, dobrze zapłaconych ziotem. Precz z Judaszem! Pracujmy wytrwale i przez pracę polepszymy byt i stwórzmy lepsze szczęście dla potomności.

Ustawa o kolejach nie militaryzuje kolei.

Warszawa (PAT). Otrzymujemy następującą informację ze źródeł autentycznych: Delegaci związku zawodowego pracowników kolejowych Rzeczypospolitej polskiej z posłami narodowego związku robotniczego i P. P. S. odbyli wczoraj po południu w gmachu sejmowym konferencję z marszałkiem Sejmu Trąmpczyńskim. W konferencji tej brali udział: marszałek Sejmu Trąmpczyński, prezes ministrów Skulski, minister kolei Bartel, minister spraw wojskowych Leśniewski i delegaci kolejniotwa wojskowego. Przedewszystkiem zostało wyjaśnionem, że ustawa o kolejach w czasie wojny nie zawiera tych wszystkich niebezpieczeństw dla kolejarzy, o jakie ją posądzają, a przedewszystkiem nie nosi charakteru militaryzacji kolei, zabezpiecza ona tylko prawidłowy ruch i całość kolei na wypadek wojny. Pan minister w porozumieniu z rządem zgodził się wydać odezwę do kolejarzy, wyjaśniającą znaczenie usta-

Wobec wielkiej lojalności trzech czwartych kolejarzy, która zwałczyła już kilka narzuconych strajków, ogół kolejarzy sam da sobie radę i zwalczy, nawet bez militaryzacji, zakusy agitatorów strajkowych, o ile rząd poprze nasze usiłowania.

Zarząd główny Polskiego Związku Kolejarzy.

Odezwa ministra kolei do kolejarzy.

Warszawa (PAT). Minister kolei p. Bartel wydał do wszystkich pracowników kolejowych następującą odezwę:

„W porozumieniu z rządem podaję do wiadomości: Uchwalona dzisiaj, dnia 27 b. m., w Sejmie ustawa o kolejach w czasie wojny, do wniesienia której wdział się rząd spowodowany przedewszystkiem koniecznością utrzymania ruchu kolejowego na obszarach wojennych, wywołała wśród pracowników kolejowych zaniepokojenie. Wobec tego uważam za potrzebne wyjaśnić, że nieporozumienia te polegają wyłącznie na niewłaściwej interpretacji poszczególnych postanowień tej ustawy. Muszę zatem przedewszystkiem stwierdzić z całym naciskiem, że rozpowszechnione w prasie nazwanie tej ustawy rzekomą militaryzacją kolei nie jest zgodne z istotą rzeczy, gdyż w całej ustawie niema o tem wzmianki. Zasada zaś wytyczna tej ustawy podaje, że jedynie odpowiedzialnym kierownikiem całego kierownictwa nawet w czasie wojny jest minister kolei żelaznych, co korzystnie wyróżnia tę ustawę w stosunku do wszystkich państw europejskich, które ograniczyły w czasie wojny prawo zarządzania kolejami całkowicie na wojsko. Artykuł VI. tej ustawy nie zawiera także żadnego niebezpieczeństwa dla pracowników kolejowych, chcących, w myśl początkowych artykułów ustawy, wypelnic przyjęty na się obowiązek, a mogą stwierdzić z całą pewnością, że postanowienia tego artykułu stosują się w wypadkach grożącego państwu niebezpieczeństwa w równej mierze do wszystkich jednostek także z poza sfer kolejowych, któreby chciały w jakikolwiek sposób przedwzdziać utrzymaniu prawidłowego ruchu kolejowego w czasie wojny. Wyrażam niezłomną nadzieję, że pracownicy kolejowi, którzy dotychczas okazywali tyle poczucia obowiązku i byli czynnikami dodatnimi, w obronie zagrożonego państwa, pozostaną i nadal na tem obywatelskim stanowisku i nie dadzą powodu, aby postanowienia tego artykułu mogły być kiedykolwiek przeciwko nim stosowane. Sądzą zatem, że jedynie błędna interpretacja przewodniej myśli tej ustawy mogła wywołać dzisiejsze zaniepokojenie wśród pracowników kolejowych. Niewłaściwe interpretowanie poszczególnych artykułów tej ustawy i stąd wynikające nieporozumienia znikną z chwilą ogłoszenia znajdujących się w opracowaniu przepisów wykonawczych. Organizacje pracowników kolejowych, które nie mają żadnej podstawy do przypuszczenia, że przy opracowaniu przepisów wykonawczych postąpią w odmienny sposób, jak dotychczas, mogą być nadal pewne, że i w tym wypadku stać będą na straży ich żywotnych interesów i skłonny jestem wysłuchać ich opinii.

Koniec strajku.

Kraków, 28 marca.

Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, postanowił warszawski centralny Wydział wykonawczy Związku zawodowego kolejarzy przerwać bezrobocie i przesłać jeszcze w ciągu nocy odpowiednie telegramy do wszystkich organizacji kolejarzkich. W ten sposób został strajk definitywnie zakończony.

wy i usuwającą błędną interpretację. Posłowie podnieśli potrzebę wniesienia po feryach do tej ustawy noweli. Wobec tego pan prezydent oświadczył, że o ile wniesioną będzie przez kluby poselskie nowela, nosząca charakter słusznych i uzasadnionych poprawek i uzupełnień, to fakt ten nie natrafi ze strony rządu na przeszkody. Po wzajemnych wyjaśnieniach sprawy można być pewnym, że do przeszkód w ruchu kolejowym nie przyjdzie.

W poniedziałek górnicy Zagł. dąbrowskiego wrócą do pracy.

Warszawa. (Tel. M.) Wiadomości otrzymane tu z Zagłębia dąbrowskiego pozwalają oczekiwać zlikwidowania strajku górników. W kołach zbliżonych do władz naczelnych P. P. S. uważają, że już w nadchodzący poniedziałek robotnicy powrócą do pracy.

Kto nie chce lub nie może się żenić musi płacić podatek od celibatu!

Jak francuski minister skarbu chce ratować finanse państwa. — Podatek celibatowy obowiązuje od lat 30. — Uwolnić od przymusowej opłaty wdowy wojenne. — Za podatkiem wypowiada się kapłan, protestuje stara panna.

Kraków, 28 marca.

(1.) Kwestya podatku celibatowego, zaproponowanego przez francuskiego ministra skarbu. P. Klotza, wywołała we Francji wielkie wrażenie. Najprawdopodobniej wniosek ministra, poddany pod głosowanie, przejdzie i wszyscy bezzenni obciążeni zostaną podatkiem.

Kto będzie podlegał podatkowi? — Czy opodatkowani zostaną wdowcy, rozwiedzeni bez dzieci, duchowieństwo i wdowy wojenne? — Od jakiego wieku bezzenni mężczyźni i kobiety mają podlegać podatkowi? — Oto problemy, omawiane żywo przez prasę paryską. Problemom tym poświęca specjalną ankietę dziennik „Excelsior”, zasięgnąwszy opinii rozmaitych wybitnych ludzi.

I oto co w kwestyi tej wypowiada deputowany, Aucel, członek komisji finansowej:

Minister skarbu Klotz proponował takse celibatową w kwocie 50 procent od podatku bezpośredniego. Nasze pretensje są mniej wygórowane; wniósłem w komisji finansowej projekt na 10 procent od podatku bezpośredniego i sądzę, że zostanie on przyjęty.

KTO MA BYĆ OBCIĄŻONY PODATKIEM?

Wszysty ci, którzy płacąc podatek osobistodochodowy, nie mają na swych barkach żadnych krownych ani potomków, legalnych lub też uznanych za swoje. Obowiązkowi płacenia podatku celibatowego muszą podlegać również wdowcy i rozwiedzeni obojga płci, nie zwalniani się też odeń również duchowieństwa.

WIEK, PODLEGAJĄCY PODATKOWI, LAT 30.

Dwie osoby, żyjące z sobą w związku wolnym, będą każda z osobna obciążone podatkiem. Zasada ta wpłynie bez wątpienia na wzrost liczby małżeństw i zasili nasze finanse.

Komisja finansowa, nie chcąc z koniecznego podatku uczynić czegoś w rodzaju kary, wiedzioną zmysłem sprawiedliwości, uznała za równych wobec przymusu podatkowego wdowców i rozwiedzionych bez dzieci.

Pan Curel, członek Akademii francuskiej, sam bezzenny, wypowiada się również za wprowadzeniem podatku celibatowego, twierdząc natomiast, iż powinien być nałożony

WYŻSZY PODATEK NA MĘCZYZN, NIŻ NA KOBIETY.

Jako mających większy wybór i większą łatwość w zawieraniu małżeństw. Tak samo jednak, jak przy rozdzielaniu premii z fundacji Cognac'a, dzieci, poległe w walce z nieprzyjacielem, liczne są jako żyjące, tak samo powinni mężowie, którzy zginęli na wojnie, być uważani za żyją-

cych, a wdowy po nich zwolnione od podatku celibatowego.

I KAPŁAN FRANCUSKI NIE UCHYLI SIĘ OD PODATKU.

Zapytany o zdanie ksiądz Mugnier, oświadczył, iż duchowieństwo nie powinno być uprzywilejowane i w dobie obecnej, gdy kraj wymaga ofiar od swych obywateli, księża również obowiązani są złożyć swą daninę.

PROTESTUJE! — WOLA PANNA ABBEMA.

artystka malarka. Gdy się pracuje, jak ja, zawodowo, nie ma się czasu wkładać sobie małżeństwa na barki. Poza tem jakże odróżni się,

Krwawy pościg za złodziejami w Warszawie.

Odurzenie narkotykiem. — Pościg. — Zastrzelenie bandyty.

Warszawa, 27 marca.

Nocy wczorajszej czterech złodziei zakradło się do sklepu spożywczego i mieszkania właściciela tegoż sklepu, Romualda Kamińskiego przy ul. Brukowej Nr. 6 na Pradze. Złodzieje odurzyli wszystkich śpiących domowników jakimś narkotykiem, poczem już swobodnie tuż przy śpiących plądrowali w pokoju, a nawet racyli się wódką i przekąskami. Pierwszy przebudził się Kamiński, a stwierdziwszy kradzież natychmiast zawiadomił 15 komisaryat, skąd wysłano patrol policyjny. W pobliżu miejsca kradzieży policyjanci natknęli się na czterech osobników, którzy nie reagując na nawoływanie rzucili się do ucieczki, porzucając po drodze łup. W pościgu policyjanci dali kilka strzałów, również strzelał do uciekających żołnierz, stojący na warcie przy targowisku przy ul. Kępczej. Ostatni postrzelił z karabinu w prawe udo zna-

które z panien żyją w celbachie przymusowym, a które w dobrowolnym? Wieleż z nich pozostaje w panice skutkiem braku posagu lub urody? Czyż dla tego zasługują jeszcze na karę? Byłoby wprost okrucieństwem opodatkowywać je za celibat, który one same gorzko oplakują.

Niegodnym byłoby również opodatkowywanie wdów wojennych, natomiast uwalnianie od podatku bezzennych, posiadających dziecko, uznane za swoje, byłoby karygodnym zachęcaniem do wolnej miłości. Uważam również, że nie można traktować jednakowo rozwiedzionych, którzy odzyskali swą wolność i tych, którzy jej się nigdy nie wyżyli. Na ogół uznaję, że podatek ten nie jest ani słuszny, ani sympatyczny. Można by wymyślić coś lepszego!

Taki jest wyrok ankiety. Oprócz jednego kobiecego głosu sprzeciwu, wszyscy bezzenni okazali się przychylni dla projektu podatku celibatowego.

„Excelsior” zatem kończy swą ankietę słowami: Kto nie chce, czy nie może się żenić — musi płacić!

nego złodzieja 28-letniego Aleksandra Noszczyka, którego po opatunku przewiozło Pogotowie do szpitala Przemienienia Pańskiego, gdzie przy łóżku jego czuwa policyjant.

W ciągu dalszego pościgu zdołano ująć jeszcze dwóch sprawców kradzieży: Aleksandra Kwiatkowskiego i żołnierza, podającego się za Stanisława Smolarka.

Czwartego sprawcę kradzieży policyja po długich poszukiwaniach, znalazła martwego, leżącego na terytorium robót portowych na lasze wiślanej. Był to znany złodziej, Feliks Michałak, przezwiskiem „Karuzelak”. Znalaziono przy nim cukierki, pochodzące z kradzieży ze sklepu Kamińskiego. Oględziny ustaliły, że Michałak otrzymał śmiertelny postrzał w okolicę serca podczas pościgu policyjantów. Skradzione rzeczy całkowicie odzyskano i zwrócono poszkodowanemu.

Wiosna w „mieście rozkosznych woni”.

Paryż, 27 marca.

(m-m) Grasse, stare, spokojne miasteczko na Riwierze, które jako punkt centralny przemysłu perfumeryjnego otrzymało nazwę „miasta rozkosznych woni” — zostało przydzielane tej wiosny w tak bogatą szatę kwiatną, że formalnie kąpie się w kwiatach, barwach i zapachach.

Z sąsiedniego eleganckiego Cannes przybywają tłumnie wycieczkowicze, aby podziwiać w Grasse cuda wiosny. Pięćdziesiąt fabryk perfum otrzyma wkrótce obfity materiał surowy. Żniwo kwiatowe jest w pełnym toku, o olbrzymiej ilości zbieranych tutaj kwiatów świadczy

fakt, że wagę kwiecica oblicza się nie na setki, lecz na miliony funtów. Fabryki w Grasse destylują rocznie pięć do sześciu milionów kwiatu pomarańczowego, 1,750.000 funtów jaśminu, 3 i pół miliona funtów róż i około miliona fiołków. Wszystkie te kwiatne wonne masy pochodzą z najbliższej okolicy Grasse, tego baśniowego łąki ogrodu. Drugą intratną gałęzią przemysłu, związaną z produkcją perfum, stanowi przerabianie kwiatów na słodkie smakołyki. W tym celu używa się przede wszystkim róż, fiołków, przerabiając je na konfitury w ten sposób, że kwiaty smaży się w gęstym syropie.

BOLESŁAW WALEWSKI.

Przegląd muzyczny.

Koncert „Echa” krakowskiego był w naszym mieście sensacją „sui generis”, wzbudzał od dawna zaniepokojenie, a wreszcie wywołał u słuchaczy oklaski zdumienia pełne. Produkcje chóralne już dawno przestały być w Krakowie atrakcją; chwalimy wprawdzie dobry chór w operze, dajemy sympatyczne wzmianki o udziałzie chóru ad hoc zwołanego przy uroczystościach narodowych, wreszcie wzruszamy się wraz z bliżej interesowanymi, kiedy w kościele przegodni śpiewacy zaintonują: „Veni Creator”, lub gdy nad grobem zaika rzewna pieśń nabożna, ale, gdyby w sali „Sokoła” ogłoszono koncert chóru, to z pewnością więcej można widzieć głów na estradzie, niż na sali tych, co chcieliby za bilet zapłacić. Dawniej, o! to bardzo dawno było... dwa chóry męskie: Lutnia i Akademicki i mieszany zespół Towarzystwa muzycznego usiłowały często z powodzeniem obudzić zainteresowanie publiczności produkcją rzeczy nieznanymi, nowych, coraz to innych, i szlachetnie rywalizowały ze sobą o polask publiczności wytrawny muzyk p. Wiktor Barabasz, niedościgniony wprost cyzelator chóru męskiego, nadający tradycje dla późniejszych następców wraz z muzykiem-amatorem p. Adolfem Stelbitem, miłośnikiem muzyki chóralnej, niepospolicie zasłużonym, który uśmieł skupić w Lutni ludzi bardzo różnych zawodów, w sztuce bezinteresownej złączonych.

później Feliks Nowowiejski, pragnący utworzyć chór mieszany na wielką skalę, liczny i karny, kuszący się o wykonanie Mszy Palestriny, psalmów Gomółki i kantat Bacha, pozatem wreszcie samotny w swej pracy, a wytrwały nad wszelkie oczekiwania profesor chórów gimnazjalnych, młodzieży handlowej i własnego zespołu mieszanego p. Stanisław Bursa, amator muzyk, naprawdę „musicam amans”, poświęca szereg lat w chwilach wolnych od zawodowego zajęcia na pracę pedagogiczną, tworzy zastępy zamilowanych do muzyki młodzieńców i panienek, z których później wyrastają nierzadko prawdziwe talenty śpiewacze. Niżej podpisany też miał sposobność do podtrzymywania tych zamilowań muzycznych i miał to szczęście, że bardzo wielu dziś wybitnych artystów operowych kolegowoło z nim w chórach gimnazjalnych i akademickich. W czasach wojny starsze zespoły chóralne upadły, zniszczone wandalizmem cesarsko-królewskiej wojny, lecz z niedobitków zdołano utworzyć skombinowany chór męski i mieszany pod egidą Towarzystwa operowego, spełniający swoje specjalne zadanie z zapałem przewyższającym apatję, a nawet awersję opiekujących czynnikiem miastem, wreszcie powstał nowy chór żeński pod kierunkiem prof. Kazimierza Krzyształowicza, który usiłuje stworzyć zespół wokalny europejskiej miary, kultuwujący sztukę chóralnego śpiewu z dzielnym zaparciem się od publicznych występów, tak że zaledwo dwa koncerty za czas 3 lat dały nam poznać bardzo interesujące kompozycje Regera, Thulliego, Kariowicza, Schumanna i innych u nas nieznanie. Ożywiony w ostatnich czasach chór robotniczy pod

kierunkiem znanego entuzjasty-śpiewaka, p. A. Ludwiga, zapowiada racjonalny rozwój na razie pod względem ilości członków. Najnowszym tworem chóralnym jest „Echo”, wyróżnione niby cudem z inicjatywy osób, które kryją skromnie swe nazwiska, a cieszą się tylko rozwojem naprawdę imponującym. Pełna zapału i powagi praca prezesa p. Maryana Fontany, jednego z twórców lwowskiego „Echa” zdołała wpoić w członków tego najmłodszego zespołu składającego się przeważnie z byłych Lutnistów, „Akademików”, „Techników” i „Echistów lwowskich”, karność i zapał dla pracy u nas tak rzadko spotykany, znany ni tylko u Lwowskiego „Chóru technicznego”, który pod batutą B. Wolfsthal, dziś kapelmistrza opery, poteni p. Tomaszewskiego był przed wojną najkarniejszym i najlepiej zaśpiewanym chórem w Polsce.

„Echo” Krakowskie zabierając się do pierwszego występu publicznego nie porywało się na wykonanie kompozycji bardzo trudnych i kunsztownych, chcąc wpięrw dojść do możliwych granic poprawności w zaśpiewaniu się, dlatego program może niejednemu krytykowi muzycznemu uczynił zawód, gdyż brakło klasycznych utworów Schuberta, Wagnera, czy Mendelsohna, z nowożytnych, Regera lub przedstawicieli Młodej Polski. Literatura chóralna męzka nie obfituje wogóle w kompozycje o głębszej wartości, w Polsce najpoważniejsze utwory tego rodzaju znajdziemy u Zelenkiego, Noskowskiego, niektóre Galla, tego arcyministra pieśni chóralnej, Maszyńskiego, — z młodszych Wolfsthal i Rudnickiego, zetelnie utalentowanego modernisty, którego nastrojowe „Coś się sni” było

Falszywa hrabina i amerykański złodziej.

Bujna przeszłość „hrabiny”. — Złodzieje brylantów. — Z pięknego pałacu do więzienia.

Paryż, 27 marca.

W Paryżu aresztowano „wielką rybę” kryminalnego pokroju. Bohaterkę awanturnych przygód i niewiarygodnych wrażeń, przeżytych pod kolejnym imieniem Joanny Llovesar, Sarah Hille, de Chaumont, Pallo Sanderer, hrabiny de la Rosa, hrabiny de Saint Perry i t. d. Policja już dawniej musiała zająć się tą kobietą, a to w roku 1913, gdy wmieszana była w pewną wielką afarę z bizuterią.

Obecnie słynna „hrabina” dawala w swym mieszkaniu przy ul. św. Rocha schronienie wujakiemu Navaro Domingo, artyście kinematograficznemu, który przed dwoma miesiącami

zrabował w Nowym Jorku pierścień, wartość 70.000 franków.

Gdy policja zjawiała się u pseudo-hrabiny, ta wedle prawdziwego nazwiska, Adela Katz, zaprotestowała przeciw rewizji. Poszukiwana w sześciu pokojach mieszkania nie dała żadnego rezultatu. Dopiero po pięciu godzinach próżnych badań, gdy policja rozpoczęła przeszukiwać piwnice, znaleziono Dominga, ukrytego pod beczką.

Rabusia wraz z jego gospodynią, poszukiwaną celem odsłuszenia 6-miesięcznego więźnia, za oszustwa, osadzono w areszcie.

„Hrabina” spoczęła po bujnym życiu za kratami.

ZIGZAKI.

Jak to górale orawscy zdemaskowali Czechów w Pradze.

Czesi zasypują Spisz i Orawę całą powodzią ulotnych pism i broszurek, przedstawiających stosunki polskie w najczarniejszym świetle a wychwalających „porządki” czeskie. Błagi czeskie nie znajdują jednak u ludzi wiary. Zupełna już nieufność zapanała zaś od czasu następującego zdemaskowania faryzeusza z nad Weltawy.

Zaraz po przewrocie w r. 1918 zburzyli Czesi kolumnę Matki Boskiej przed kościołem N. P. Maryi w Pradze. Doniosły o tem ze zrozumiałem oburzeniem pisma polskie, a wiadomość o tem świętokradztwie wzbudziła nienawiść religijnych Spiszaków i Orawiaków ku najeźdźcom.

Czesi chcąc przeciwdziałać fatalnemu wrażeniu powyższego faktu, urządzili zbiorową wycieczkę górali z terenów plebiscytowych do Pragi, zaprowadzili ją przed jakiś kościół gdzie stoi również kolumna Matki Boskiej i z tryumfem „wykazywali” im jak oszczercze były doniesienia Polaków.

Byłby się ten „trick” może i udał, gdyby nie pewien góral, który miał przy sobie fotografię zniszczonej kolumny, wyciętą z warszawskiego pisma ilustrowanego. Porównał on fotografię z pokazującym wycieczkę kościołem i skonstatował, że Czesi zaprowadzili wycieczkę w zupełnie inną okolicę Pragi.

Górale rozpoczęli poszukiwania na własną rękę i wkrótce doszli do kościoła N. P. Maryi na Starej Pradze, gdzie do dziś dnia stoi kolumna bez posągu N. Panny Maryi.

Po powrocie do domów opowiedzieli o całym zajściu. Od tego czasu ludność nie wierzy już absolutnie czeskim pismom i agitatorom.

Pamiętajcie o żołnierzu polskim!!!

na życzenie ogólne na koncercie sobotnim powtórzone. Serdeczne brawa zyskały też na koncercie przesłuchania w swej prostocie „Nasza Hanka” Zelenieckiego, „Kołysanka” Swierzyńskiego, dość kunsztowny „Dzban” Muenheimera, patetyczny „Regensburger” Niewiadomskiego „Grób Wikinga” i małe arcydzieło brzmienia chóralnego: „Kosiarz” Galla.

„Echo” Krakowskie dziś na ogólnem bezrybiu chórów jest w Polsce najlepszym obecnie zespołem wokalnym, a zapowiada się pod względem materiałów głosowych i muzycznej inteligencji członków na jeden z lepszych chórów europejskich, bo niewiele już brakuje do zrównania się z chórem Morawskich nauczycieli, uchodzących dziś za wzór zespołu męskiego. Uprawianie kultu chórowej muzyki musi być w Polsce poczytywane za zasługę większą, niż się komu mogłoby wydawać, bo zanim miasteczka polskie zdobędą się na teatry operowe i orkiestry symfoniczne chóry, uprawiane racjonalnie i na wyższym poziomie skupiać będą rzesze muzycznych amatorów, z pośród których niejeden talent prawdziwy wylecieć może na szerszy lot artystyczny.

Po koncercie „Echa” niemal bezpośrednio bo w czwartek Wielki w teatrze im. Słowackiego popisywać się będzie egzystujący od pół roku chór oratoryjny, poświęcający się specjalnie muzyce religijnej. Chór ten zasilony członkami chóru Tow. operowego i „Echa” wykona bardzo interesującą nowość, pierwsze polskie oratorium Wielkotygodniowe, p. **Kazimierza Garbusińskiego**: „Siedm słów Chrystusa” do słów A. Waśkowskiego. Koncert ten powinien obudzić zaciekawienie należne pojawieniu się każdej nowości rodzimej, a zdradzić mogę, że czeka nas wiele wrażeń naprawdę interesujących.

Nie zbraknie też pewnie słuchaczy na niedzielnym poranku symfonicznym, a przyjdzie tam do głosu twórczość rosyjska w klasyku

Dziś nowy program

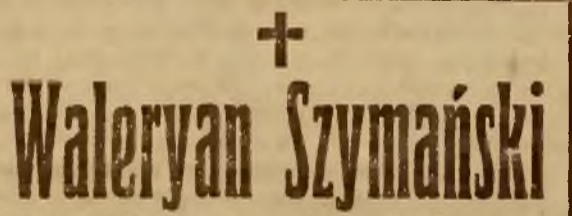
Nadzwyczajna atrakcja

BIEDNA EWA

(Romans księżniczki)

w naczelnej roli światowej sławy artystka

MIA MAY.



Waleryan Szymański
właściciel Agencji handlowo-komisowej

po długiej a ciężkiej chorobie, zasnął w Panu dnia 27 go marca b. r., przeżywszy lat 56.

Eksportacja zwłok na miejsce wiecznego spoczynku odbędzie się dnia 29-go marca b. r. o godz. 4 popołudniu z kaplicy cmentarnej, na który to smutny obrzęd zapraszają Krewnych, Znajomych i Przyjaciół w żalu nieutulona

Żona
i Stanisław Puchalski, wychowanek.

Głównie, równorzędny z naszym Moniuszką, Czajkowskim, tym natchnionym piewą rosyjskiej rzewnej a szerokiej duszy i modernisty Głazunowie, wreszcie Rimsky-Korsakow swoją potężną Schecherazadą uderzy w ton wschodnich melodii ludowych mistrzowsko opracowanych.

Wieczór poetycki Józefa Wittlina.

AUTORECYTACJA W „KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH”.

P. Leon Chwistek, znany przedstawiciel formizmu w malarstwie, nadesłał nam recenzję o wieczorze poetyckim futurysty Józefa Wittlina. P. Chwistek i p. Wittlin dwie bratnie dusze rozumieją się, przynajmniej tak twierdzi p. Chwistek, w futurystycznej pogadance, pomiatając „falą reakcji symbolicznej” i porównując utwory p. Wittlina z poezją starożytnego Babilonu, z księgami Hioba, z heksametrami Homera. Pokrewieństwa zaszczytne, generalogia arystokratyczna — pytanie tylko czy heraldycznie stwierdzona?...

Powrotna fala reakcji symbolicznej, która profanuje świątynie sztuki, posługując się niemi do celów agitacji ideowej — wywołała wśród najmłodszego pokolenia artystów gwałtowny opór, ujawniający się w dążeniu do wyświecenia na pierwszy plan formy, pojętej nie jako staranne wykończenie, ale jako jedyna prawdziwa treść sztuki. W poezji zagadnienie stosunku formy do treści — sprowadza się do analizy zdania, które posiada z natury dwójsty charakter: jako zestawienie dźwięków i pewnych pojęć, które im odpowiadają. Radkalne usunięcie tej dwójsty jest niemożliwe, możemy jednak przez zmienianie jednego z dwu

Od Wydawnictwa.

Nowe, bardzo znaczne podwyżki cen papieru i wszelkich materiałów drukarskich, jako też dalsze podwyższenie płac pracowników drukarskich, zmusiły całą prasę polską do nowej regulacji prenumeraty. Podobnie jak to pisma warszawskie uczyniły z dniem 1 marca b. r., także prasa krakowska jest zniewolona z dniem 1 kwietnia b. r. ustalić cenę pojedynczego numeru na 1 markę polską.

Wydawnictwa: „Czasu”, „Głosu Narodu”, „Gońca Krakowskiego”, „Il. Kuryera Codziennego”, „Naprzodu” i „Nowej Reformy”.

Z dniem 1 kwietnia b. r. cena pojedynczego egzemplarza „Gońca Krakowskiego”, tak w mieście, jak i na prowincyi” wynosić będzie

1 MARKĘ,

w abonamencie miesięcznym

28 MAREK,

z dostawą do domu lub przesyłką pocztową miesięcznie

30 MAREK.

Wydawnictwo „Gońca Krakowskiego”, zdając sobie jednak sprawę, że tak znaczna podwyżka cen uniemożliwi niewątpliwie niektórym mniej zamożnym warstwom społeczeństwa dalsze abonowanie dziennika, postanowiła przyznać w pewnych wyjątkowych razach daleko idące ulgi w prenumeracie. Wszelkie zatem instytucje dobroczynne, emeryci, urzędy pocztowe, Nauczycielstwo i Duchowienstwo, Funkcjonariusze straży skarbowej i żandarmeryi, niższe kategorie urzędników i służ państwowych, oraz podoficerowie i niższe szarże oficerskie armii polskiej, mogą korzystać ze zniżki w wysokości 25 procent — o ile wpłacą abonament bezpośrednio w biurze administracji „Gońca Krakowskiego”.

Dr. Stanisław Łapiński
powrócił
ul. Fioryńska 51, I. p. — Tel. 3353.

czynników wysunąć na pierwszy plan — drugi, jako element zasadniczy i niezmienny. Z poetów, których znamy z autorecytacji krakowskich jest Wittlin obok Tuwima, który poniekąd trąbi na odwrót, Czyżewskiego, oraz Młodzieńca i Jasieńskiego (niezwykle ciekawy wieczór poezji w podziemiach domu akademickiego) — jednym z najwybitniejszych przedstawicieli nowego kierunku. Oryginalność Wittlina polega na symfonicznej budowie poematu, który w jego ustach staje się szeregiem uderzeń wstrząsających organizmem słuchacza do ostatecznych głębin. Jest to typowy epik, nie poszukujący słodkich harmonii ani mitych upojen. Jego poezja jest surowa i wybuchowa. Porównać ją można chyba z poezją starożytnego Babilonu (Enuma-Élis) z najwyższymi wlotami fantazyi Księg świętych (Księga Hioba) lub z pozorną monotonią heksametrów Homera, których Wittlin jest niezrównanym odtwórcą. (Odyseja). Utwory jego — to „Hymny”, powiastki z konsekwencją żywiołu oddźwięki cierpień i radości prostych i nieśmiertelnych. Hymn Nienawiści, Trwoga przed śmiercią, Hymn o łyżce zupy, Ból drzewa — to szeregi akordów, rozwijających z nieublaganą koniecznością jakiś głuchy, bezgranicznie tragiczny motyw, jakby wyczarowany z muzycznych wizji Wagnera. Słuchając Wittlina — nie pora cierpieć wraz z nim nad nieśmiertelną ludzką, nad hańbą drzewa, na którym zawieszono trupa ani też jęczeć nad wrogiem, którego trzeba ponieśli — gziębać. („Grzebanie wroga”). — Radować się raczej trzeba pochodem konstrukcji wielkich i sięgających w nieskończoność jak łuki katedr gotyckich. Radować się trzeba odrodzeniem poezji czystej i świadomej swej wielkiej twórczej siły. Takich wieczorów, jak wieczór Wittlina trzeba nam jak najwięcej: Pragnąłbym bardzo, aby w popisie młodych poetów zamierzonym na koniec kwietnia — zechciał wziąć udział.

Leon Chwistek.

74. SZARADY DO NAGRODY.

Ułożył Maryan Fontana.

Rozwiązanie szarad, umieszczonych poniżej, należy przelać Redakcyi „Gońca Krakowskiego“ najdalej do czwartku, dnia 8 kwietnia 1920 roku.

Publiczne losowanie nagród, wyznaczonych za trafne rozwiązanie tych szarad, odbędzie się w niedzielę, dnia 11 kwietnia 1920 r., o godz. pół do 12-iej w południe, w dużej sali redakcyjnej „Gońca Krakowskiego“.

I. DLA P. T. PRENUMERATORÓW „GOŃCA KRAKOWSKIEGO“.

362.

LAMIĞŁÓWKA.

Należy odgadnąć siedm wyrazów:

1. Innym w śpiewie psuje szyki — Tu tenory, jak słowiki.
2. Polski śpiewak to w mundurze, Jest ich sporo w „Echa“ chórze.
3. Szczytny zapal zdwoił siły, A więc wszelkie się spełniły.
4. Tych nie było — polskiej pracy Ocenili plon Polacy.
5. Świetnie zdała brać echowa, Bo to siostra tej ze Lwowa.
6. Nic nie było z tej opery, Tylko nasz śpiew, polski, szczery.
7. Skarbnik ręce zatari obie, Gdy go zoczył w garderobie.

Początkowe litery tych siedmiu wyrazów, czytane z góry na dół, a tak samo końcowe litery, czytane z dołu do góry, dadzą określenie pewnego artystycznego wydarzenia.

363.

SZARADA Z 4 LITER (a nie zgłosek).

Pierwsze drugie trzecie
Na głowie znajdziecie,
Pierwsze drugie czwarte
W śpiewie mało warte,
Druga pierwsza druga
Czasem słodko mruga,
Czwarte drugie czwarte
Zdobią potraw kartę,
Czwarte drugie trzecie
Lubi każde dziecię,
Całość znasz z gorąca,
Wspak masz u zająca.

364.

Pierwszą wskaże geometra,
Niepotrzebna zaś saletra,

Z trzeciej wspak gdy baba strzela,
Druga mów do przyjaciela,
Jaś rok trzecia do matury,
Maki kupiubym dwie fury,
Lecz nikt nie chce dać na długie
Pierwsze wspak, a z przodu drugie.
Całość znajdziesz w „Monitorze“,
W sklepie też o każdej porze,
W katechizmie, no a w końcu
Masz przed sobą dzisiaj w „Gońcu“!

Za trafne rozwiązanie tych szarad wyznacza się trzy nagrody:

1. Dwie paczki przedniego papieru listowego i kopert.
2. Bezpłatna prenumerata „Gońca Krakowskiego“ na maj 1920 r., względnie przedłużenie prenumeraty o jeden miesiąc.
3. Mydło piękności Rożnowskiego.

II. DLA WSZYSTKICH P. T. CZYTELNIKÓW „GOŃCA KRAKOWSKIEGO“ (a zatem i Prenumeratorów):

365.

Pierwsza i czwarta oby spadła z nieba,
Na drugą trzecią czwartą wspinać się nie trzeba;
O trzeciej z pierwszą pieśń kozacka głosi,
O trzeciej z drugą nuca piosnki Włosi,
Trzeciej wraz z czwartą w Radymnie dostanie,
Wszystko dla zakochanych — no, zgadujcie Pa-
nie!

Za trafne rozwiązanie wyznacza się trzy nagrody:

4. Kasetka kartonów listowych i kopert, ze wspaniałemi, kolorowemi winitami.
5. Bezpłatna prenumerata „Gońca Krakowskiego“ na maj 1920 r., względnie przedłużenie prenumeraty o jeden miesiąc.
6. Leon Rygiel: Główne zasady pisowni polskiej, ze słowniczkiem.

P. T. CZYTELNICZY zechcą w myśl postanowień regulaminu szaradowego nadsyłać rozwiązania z reguły na wycinku odnośnej szarady. Do P. T. Prenumeratorów postanowienie to się nie odnosi.

NADESLANE.

Salon Dzieł Sztuki

Kraków, ul. św. Jana 3. Tel. 2,
poleca obrazy i rzeźby najwybitniejszych mistrzów polskich po cenach umiarkowanych. 514

PRYWATNA SZKOŁA PRAWA

Dra Adlera i Dra Rychlewskiego
Kraków, Straszewskiego 26, II. p. (naprzeciw Uniw.) od 4—6.
Lekcje indywidualne i zbiorowe, które rozpocząć można każdego czasu. Podręczniki uzupełnione ostatnimi zmianami. Repetytorja. 424

NA ŚMIGUS!

poleca wodę kolońską i perfumy
nowo otwarta

Perfumerya Braci Landwirth

Kraków, ulica Grodzka 46.

Brylanty, perły, platynę, złoto, srebro,
zegary, zegarki, biuterja nowa i antyczna, stare zęby sztuczne (nawet potamane) kupuje po najwyższych cenach Józef Cyankiewicz, Zakład zegarmistrz-jubilerski, Kraków, ul. Stawowska 1. 382

Zęby sztuczne

nawet potamane kupuje po najwyższych cenach Zybkiewicz 15, Bazyliki, oficyna III p. na prawo. 734

Kraków, ul. Szczepańska 7, I. piętro Wyższa Uczelnia kroju i szycia „STRÓJ“

obejmuje:

- I. Uczelnię kroju. Nowe kursa rozpoczynają się 5 marca 1920 r.
- II. Pracownię szkolną szycia angielskiego i francuskiego.
- III. Pracownię form i modeli.

Cenniki z opisem sposobu brania miary wyryta się bezpłatnie.

Urządzenie wzorowe. Pierwszorzędne fachowe siły nauczycielskie. — Prospekty darmo. — Najnowsze żurnale na miejscu.

Informacje, zgłoszenia i zamówienia od godz. 10—12 prócz niedziel i świąt. 305

Biuro spedycyjne Romana LIBANA

przeniesione zostało

na ulicę Pańską 9, I. p.

Telefon 2122. 785

Stare zęby sztuczne potamane, nawet i bez złota i wszelką b. żutęję kupuje po najwyższych cenach Zegarmistrz Piłsner, Kraków, Stawowska 16 (obok magazynu broń). 600

już nadeszły

ORYGINALNE FRANCUSKIE MODELE

KAPELUSZY DAMSKICH NA SEZON LETNI DO MAGAZYNU

FELICYI LIPSCHÜTZ-BRETTNER

Kraków, ul. Grodzka L. 3, I. p.

HURTOWNY SKŁAD

WSZELKICH NAJNOWSZYCH PRZYBORÓW DLA MODNIAREK.

WIESŁAW SZAJDAKOWSKI i Ska

Kraków, ulica Szczepańska Nr. 11,

polecają w wielkim wyborze: pończochy damskie i dziecięce, rękawiczki, hafty, koronki, woalki, tiule, nici i wszelkie dodatki do krawieczyzny. 825

Dla Kółek Rolniczych większy opust.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Św. Jana Kapistrana

Wschód słońca 6:26

Zachód słońca 7:05

Długość dnia 12:30



TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO.

Niedziela popoł.: „Nina“ Kampfa.
Wieczorem: „Miłosierdzie“ Rostworowskiego.
Poniedziałek: „Ponad śnieg“.

TEATR „BAGATELA“.

Niedziela przedpoł.: Koncert symfoniczny.
Popołudniu: „Wuj Bernard“.
Wieczór: „Czy jest co do ocenia“.
Poniedziałek: „Zielony frak“.

TEATR POWSZECHNY.

Niedziela popoł.: „Krzyżacy“.
Wieczór: „Oj, młody, młody!“
Poniedziałek: „Róża Stambułu“.

OPERETKA W NOWOŚCIACH.

Niedziela popoł.: „Manewry jesiennie“.
Wieczór: „Targ na dziewczęta“.
Poniedziałek: „Manewry jesiennie“.

WYKŁADY W DOMU ARTYSTÓW (pl. św. Ducha).

Niedziela: „Wieczór krakowskich autorów“ z prelekcją prof. J. Flacha: „Kultura artystyczna Krakowa“. Współudział art. oper. W. Hendrichówny, art. oper. A. Ludwiga, art. dram. J. Nowackiego.
Poniedziałek: prof. J. Flach: „Sławne pary kochanków“: Wilhelm I. i Elżbiewa Radziwiłłówna.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH.

Rynek główny. Linia A—B L. 39.
Poniedziałek: prof. dr St. Kot: „Z dziejów kultury polskiej“ (Wędrowki polskie na Zachód).
Wtorek: prof. dr Józef Flach: „Z współczesnych tragedii życiowych“ (Ludwik II Bawarski).

Konferencja „państw sukcesyjnych“ w Brukseli.

Jak donoszą pisma niemieckie ma odbyć się w Brukseli w maju równocześnie z konferencją ambasadorów także konferencja państw sukcesyjnych po Austro-Węgrzech. Prócz Czech, Węgier, Jugosławii i Austrii będą na nią zaproszeni delegaci Polski i Rumunii.

Potwierdzenia powyższych informacji dotąd brak.

Nowy przewrót na Węgrzech?

Z Budapesztu nadchodzą wiadomości, że należy uważać wystąpienie grupy b. min. Friedricha ze zjednoczenia chrześ.-narodowego za fakt dokonany. Friedrich odgraża się, że wraz z wojskami pułk. Lehara pomaszkuje na Budapeszt, aby dokonać nowego przewrotu.

Śmierć znakomitej literatki angielskiej.

(m-m) Z Londynu donoszą, że zmarła tam znana literatka Humphry Ward. Pani Marya Augusta Humphry była autorką sztuk scenicznych jak „Eleanor“ i „Agata“, które wystawione w londyńskich teatrach, w Court-theatre i His Majesty-theatre odniosły wielki sukces. Napisała także szereg bardzo poczytnych powieści oraz brała wybitny udział w piśmienniczym ruchu historycznym. Była ona współpracowniczką „Macmillans Magazine“, „Nineteenth Century“, „Quarterly Review“. Pani Humphry urodziła się w 1861 r. na Tasmanii, w 1892 r. poślubiła dziennikarza i literata T. Humphry.

Królewski dar polskiego artysty dla muzeum Wielkopolskiego.

Znakomity, o wszechświatowej sławie artysta-rzeźbiarz i artysta-malarz, p. Wacław Szymanowski z Krakowa, ofiarował nowo powstającemu muzeum Wielkopolskiemu w Poznaniu dwa wspaniałe dzieła swego talentu.

Pierwsze to „Macierzyństwo”, powszechnie uznane za arcydzieło sztuki rzeźbiarskiej. Dzieło to, wykute w marmurze, przedstawia matkę, tulącą swe dziecię. „Macierzyństwo” wystawione było na wystawach prawie wszystkich stolic europejskich, oraz w Ameryce, jedyną twórcy „Pochodu wawelskiego” nieśmiertelną sławę. Dzieło powyższe było ulubioną pracą artysty, tak, że mimo niezwykle ponętnych ofert sprzedaży, artysta nie chciał się rozstać z utworem swego wielkiego talentu i tylko dla muzeum wielkopolskiego odstąpił za niską cenę.

Równocześnie p. Szymanowski zapowiedział ofiarowanie drugiego dzieła, a mianowicie obrazu „Święty Boże”, tryptyka dziewięćmetrowego.

„Myślę — pisze wielki artysta w swym liście — że dar ten z czystego serca artysty polskiego pochodzący, tak muzeum Wielkopolskie, jak i miasto Poznań przyjąć zechcą w dowód prawdziwego holdu, który złożyć chce tym, co się Niemcom obronić potrafił”.

Ofiarowany Poznanjowi tryptyk był przez szereg lat ozdobą Muzeum Narodowego w Krakowie, podziwiany przez tłumy, a uznany przez znawców za jedno z najlepszych dzieł sztuki współczesnej.

P. Szymanowski za dzieło to otrzymał dwa złote medale, w Paryżu i Wiedniu.

Groźny bandyta pod kluczem.

Wspólnik straconych bandytów Wójcika i Ozoga ujęty w Tarnowie.

(T) Onegdaj straż bezpieczeństwa publicznego w Tarnowie ujęła w jednym z mocnych domów zabawy niebezpiecznego bandytę, niejakiego Kazimierza Seweryna, lat 20, który, jak się ze śledztwa okazało, był współnikiem rozstrzelanych przed kilku miesiącami w Krako-

wie bandytów, Wójcika i Ozoga.

Seweryn wraz ze straconymi bandytami brał udział w wypadach rabunkowych na dom p. Owcy na Salwatorze i na klasztor ks. Salezjanów w Dębniakach. Seweryn pójdzie pod sąd do-razny.

Zjazd w obronie Habsburgów.

W Wiedniu odbył się zjazd klerykalnych organizacji. Obrady rozpoczął ks. Walterskirchen przemową, w której wyraził się z żalem o ustąpieniu Habsburgów: „Wypędzona została z Austrii — mówił on — dynastia pobożna i obowiązkowa”. W końcu wzywał on do pracy nad odbudowaniem Austrii pod godłem „Viribus Unitis” (dewiza Fr. Józefa). Mowę księcia Walterskirchena powitał zjazd burzą oklasków.

Chamberlain i uparty oponent.

(m-m) Jeden z tygodników angielskich przyłącza następującą anegdotkę z życia znanego polityka Chamberlaina. Chamberlain wygłosił raz w pewnym mieście szkockim przemówienie, w czasie którego przeszkadzał mu ciągle jakiś pan swymi „zwischenrufami”.

Wywiązała się szermierka językowa:

Chamberlain: Ceny bawelny idą w górę!

Oponent: Nieprawda!

Chamberlain: Ceny żelaza idą w górę!

Oponent: Nieprawda!

Chamberlain: I cement idzie także w górę!

Oponent: Absolutnie nieprawda!

Stary polityk miał już tego dość. Wyprowadzony z równowagi, zwrócił się do upartego oponenta i zawołał.

— Bardzo to wygodnie tak siedzieć i krzywić nieprawdą! Ale jabym panu, mój panie, mógł podać tyle groźnych szczegółów w sprawie handlu światowego, że włosy stanęłyby panu dębem na głowie!...

— I to nieprawda! — zareplikował z całym spokojem oponent, zdjął kapelusz i wskazał obecnym czaszkę tysą jak kolano.

Lotnik przywiózł... poziomki.

(1.) Przed słynnymi halami targowymi w Paryżu wylądował lotnik, przywożąc sensacyjną w obecnej porze nowaliję: poziomki. Drogiocenny ten dar załadowany został w Nizy; obejmował on czterdzieści pięć skrzynek, zawierających 894 poziomki, które zostały w lot rozchwypane za cenę 559 franków; płacono zatem 12 fr. 42 ct. za skrzynkę, czyli: 63 centymów za jedną jagodę.

I Franczyzna śmie wymyślać na drożyzne i ciężkie czasy...

(1.) **PALMOWA NIEDZIELA** wprowadzająca nas już w nastrój świąteczny, zapoczątkowująca tydzień wielkanocny zjednoczy nas dziś wszystkich pod znakiem różgi palmowej, owej symbolicznej palmy, którą Kościół katolicki święci pamiętkę triumfalnego wjazdu Chrystusa w mury Jeruzolimy. Wszyscy dziś zaopatrzmy się bezwzględnie w te miłe wiosenne różgi, tembardziej, że dźwięczeń nam będzie przez dzień cały hasło: „dla żołnierza polskiego w polu”, a dochód z palm przeznacza specjalnie w tym celu zorganizowany komitet na rzecz święconego dla naszych dzielnych żołnierzyków.

(1.) **KASZTANY KWITNĄ**... ale nie u nas jeszcze niestety! Okryły się one białoróżowym kwieciem, niby szcokami, w parkach i w alejach bulwarów paryskich, które odetchnęły już prawdziwą, niezwykłą atmosferą wiosenną.

(T) **PRZYJAZD MINISTRA SKARBU.** Dziś rano przybywa do Krakowa minister skarbu dr Stanisław Grabski w towarzystwie wiceministra dra Romana Rybowskiego i sekretarza Tadeusza Michalskiego. Minister udzielać będzie audyencji: dziś i w poniedziałek w gmachu Dyrekcji skarbu przy ul. Kanoniczej.

Z UNIwersYTETU. Ministerstwo zatwierdziło uchwałę Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego odnawiającą dla tytularnego profesora nadzwyczajnego dra Korczyńskiego veniam legendi z zakresu medycyny wewnętrznej na Uniwersytecie Jagiellońskim.

BILETY TRAMWAJOWE PODROŻEJA. W piątek dnia 26 III. br. odbyła się w Magistracie pod przewodnictwem Wiceprezydenta Sarego komisja tramwajowa która ze względu na znaczne podwyższenie plac funkcyjaryuszy i personelu tramwajowego, uchwaliła podnieść z dniem 1 kwietnia br. ceny biletów jazdy do kwoty 2 marek przy czem przyznała dla robotników i urzędników zniżki w wysokości 50 procent — zaś dla młodzieży szkolnej w wysokości 75 procent. Sprawa będzie przedmiotem obrad najbliższego posiedzenia Rady miejskiej.

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. P. St. Wysocka żegna dzisiaj w „Miłosierdziu” scenę krakowską, po trzech miesięcznej gościnie, zaznaczonej szeregiem świetnych sukcesów aktorskich i reżyserkich. Istnieje uzasadniona nadzieja, iż także w przyszłości mimo, że znakomita artystka obrala za stałą siedzibę Warszawę, scena krakowska korzystać będzie mogła z jej cennej współpracy. Z wyjątkiem Elektry i Rosmersholmu wszystkie sztuki grane za pobytu p. Wysokiej, utrzymane będą w repertuarze, otrzymały bowiem podwójną albo nawet potrójną obsadę. W poniedziałek ukaże się potężny dramat Żeromskiego „Ponad śnieg” z p. Kosmowską w roli Antoniny Rudomskiej, we wtorek i we środę „Miłosierdzie”, również z p. Kosmowską w roli Działdów. Obie te nowości polskie grane są przed wysprzedaną już widownią. W próbach egzotyczna komedia Bernarda Shawa „Nawrócenie kapitana Brassbounda” nie grana dotąd na żadnej polskiej scenie. W przygotowaniu dramat Stef. Grabińskiego „Ciemności” oraz wesola komedia Stef. Krzywoszewskiego „Kolombina”.

Z TEATRU „BAGATELA.” Przedstawienie wczorajsze „Kobiety bez skazy” Zapolskiej (dwudzieste piąte w tym sezonie) było należnym holdem dla znakomitej autorki i wyrazem uznania powszechnego dla najmłodziej krakowskiej sceny, która tak poważnie i wybitnie zdobyła stanowisko. Zapelniona do szczytów teatralna sala publicznością doborową i rozbrzmiewające ustawicznie oklaski, zwiadczyły najwymowniej o ścisłym kontakcie widowni ze sceną, której zapal szlachetny wszystkich tak serdecznie ująć musiał. Wobec zdecydowanego sukcesu, „Kobiety bez skazy” dalsze przedstawienia tej wysoce ciekawej komedii mają również zapewnione powodzenie. Dzisiaj dwa odbędą się przedstawienia: popołudniu „Wuj Bernard” — wieczorem „Czy jest co do ocenia”. „Zielony frak” pojawił się przed świętami jeszcze jutro i we wtorek.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. Dziś popołudniu podniosła sztuka Walewskiego „Krzyżacy”, wieczorem jedna z najzabawniejszych krotchwil polskich „Oj młody, młody” Fredry-syna. Jutro ulubiona operetka Falla „Róża Stambułu”, we wtorek zawsze gorąco witała wykwiłtna „Ewa” Lehara, we środę zaś najpopularniejsza z operetek ostatniej doby „Księżniczka czardasza”. We czwartek, w piątek i sobotę teatr zamknięty.

KRAKOWSKIM POETOM I KOMPZYTOROM poświęcony jest „Wieczór autorów”, który dziś (nie-dziela) urządza „Związek pracowników pióra” w Domu artystów (plac św. Ducha). Poprzedzi prelekcja prof. dra J. Flacha: „O kulturze artystycznej Krakowa”. W części wokalnno-muzycznej współdziałają art. oper. W. Hendrichówny, art. oper. A. Ludwiga i art. dram. J. Nowackiego. Bilety przy wejściu na sale. Początek o godz. 7.30 wieczór.

MASONERIA W POLSCE. II wykład na ten niezwykle interesujący temat wygłosi z obrazami świetnymi prof. Czerbak 29 i 30 bm. w sali Tow. Lekarskiego. Bilety u Eberta.

ZBIÓRKA NA ŚWIĘCONE DLA ŻOŁNIERZA. Magistrat zezwolił Krak. Gł. Komitetowi wigilijnemu dla wojska polskiego na urządzenie w dniu 28 marca tj. w niedzielę palmową publicznej zbiórki pieniężnej na rzecz akcji „Święcone dla żołnierza na froncie”.

(T) **URZĘDNIICY MAGISTRATU NA PLEBISCYT.** Urzędnicy magistratu krakowskiego „prosi” na cele plebiscytu 1656 koron 50 hal., i 1484 M 50 f. Kwotę tę przesyłano komitetowi plebiscytowemu.

MIODOWY ARESZT. Od osób mających znajomości w sferach wojskowych dowiadujemy się o nowym zarządzeniu a raczej o karze wymierzonej przeciwko oficerom wstępującym w związku małżeńskie bez zezwolenia swych władz przełożonych. Prawo zaiste „drakońskie”, skazuje tych przestępców na areszt domowy, wypadający z reguły w okresie pierwszych miesięcy poślubnych, t. j. w miesiącu miodowych... Mniej winny odsiadują swą karę niestety tylko dwa do trzech dni, bardziej winni skazywani są na dni 14 i więcej. Nasuwa się pytanie, czy władze przełożone przez nałożenie tak ciężkich kar, nie postąpiły nieogłędnie i czy nie zwiększą jeszcze nie-subordynacji, mającej dla delikwentów tyle ponęty, zwłaszcza o ile idzie o odsiadywanie kary w tak miłych domowych miodowych aresztach.

AMATORKA KSIĄZEK. Wczoraj aresztowano 17-letnią Maryję Gibas pomocnicę woźnego na głównej poczcie, która kradła tam przesyłki z książkami, które następnie sprzedawała na ulicy Szpitalnej.

(T) **KRADZIEŻ Z WÓZÓW KOLEJOWYCH.** W nocy z 25 na 26 bm skradziono z wozu kolejowego na stacji w Grzegórkach 11 świń bitych i jedno cielę żywe. Sprawców nie wysłędzono.

(T) **NAPADNIĘTY PRZEZ APASZÓW.** Przedwczoraj o godzinie 8 wieczorem w jednej z bram przy ul. Starowiśniej został napadnięty przez apaszów Józef Demorodzki, ślusarz i poraniony nożem w rękę. Napadnięty zgłosił się na Pogotowie gdzie go opatrzono.

(T) **WALKA O BOGDANKĘ.** Wczoraj o 3.30 w nocy na Linii A—B przyszło do zaciekłej bitki między Stanisławem Janoszem murarzem, który szedł w towarzystwie kobiety a nieznanymi rywalami a miłośnikami pięknej bogdanki. Zranionego Janosza opatrzyło Pogotowie.

(T) **TAJEMNICZE PODRZUCENIE DZIECKA W KOSCIELE.** Wczoraj wieczorem w kościele Panny Maryi kilka obecnych tam osób zauważyło, że jakaś kobieta pozostawiła małe płaczące dziecko w bocznej nawie kościoła i zaczęła uciekać. Natychmiast puszczono się za nią w pogoń — a gdy ją ujęto, okazało się, że chciała ona podrzucić trzech tygodniowe dziecko płci żeńskiej. Wyrodna matka nazwała się Franciszka Włodarska l. 89 z Woli Justowskiej i zapiera się jakoby była matką owego dziecka, zeznając, że jakaś służąca oddała jej w kościele niemowlę i sama zbiegła. Włodarska aresztowana.

(T) **UJĘCIE SPRAWCÓW RABUNKOWEGO NAPADU.** W nocy z 29 na 30 lutego kilku bandytów napadło na obejście gospodarza Wojciecha Biesiady w Morawicy. Energiczny gospodarz stawił silny opór i mimo strzałów rewolwerowych nie puścił rabusiów do wnętrza zagrody. Spłoszeni opryszkowie udali się do sąsiedniej zagrody Bartłomieja Stypuły gdzie wtargnęli do domu i groźąc rewolwerami zrabowali 1400 koron i wartościowe skóry. Wreszcie wtargnęli do domu gospodarza Józefa Łazińskiego rabując tam 4830 koron gotówką i garderobę wartości 1300 koron. Onegdaj posterunek policyjny państwowej w Bronowicach wielkich śledząc za sprawcami rabunków ujął wczoraj Jana Wójcika z Modnicy i Tomasza Basję, których odstawiono do aresztów sądu kraj. karnego.

AKADEMIA ŻALOBNA ku czci nieodżałowanej pamięci Maksymiliana Błaugsteina odbędzie się w niedzielę 28 marca br. o godzinie 6 wieczorem w wielkiej sali gminy izraelskiej przy ul. Krakowskiej L. 41.

„**REWIA**” w ostatnim numerze potwierdza swoją reputację najruchliwszej naszej ilustracji tygodniowej. Znajdujemy tu szereg efektownych zdjęć z uroczystego obchodu Imienin Naczelnika państwa w Warszawie, artykuł „harcerstwo jako wychowanie społeczne” z interesującymi fotografiami z życia skautów, artykuły popularno-naukowe: „czy można żyć tysiąc lat” i o „uniwersytecie korespondencyjnym”, nadto rozmaitości jako o „sporcie warszawskim a europejskim” królówce paryskiego półpółcia” itd. W części beletrystycznej doskonala jest humoreska aktualna „rytm stolicy” Winawera, do-wcipne uwagi „na marginesie Rewii”, dwa felietony powieściowe, sprawozdania literackie itd.

„**SZCZUTEK**” ostatni jak zwykle, skrzy się od dowcipów również ciętych jak wesołych a szalenie aktualnych. Świetne zwłaszcza są autentyczne anegdoty z frontu, gdzie „Szczutek” ma tytuł przyjaciel co bolszewicy nieprzyjaciół. o rewolucyj monar-chistyczno-komunistycznej w Niemczech znajduje-my tu relację ironiczną, zabawną i pomysłową — w rysunkach i tekście. Wyborny jest trzeci z rzędu z „życiorysów sławnych ludzi” — curriculum vitae i popisy na warszawskiej politycznej arenie „księżnej Eulalii z Kołtuńskich Monopolskiej”. Ilustracje M. Berezowskiej ukazują w niej coraz toższy talent rysunkowo-satyryczny.

„**WYNURZENIA**” P. SAMUELSA — A DYABLIK DRUKARSKI. Omawiane przez nas we wczorajszym artykule „wynurzenia” p. Samuela o stosunkach w Polsce wyprowadziły z równowagi nawet dyablika drukarskiego, który zniekształcił kilka charakterystycznych ustępów. Tak np. brzmieć winno zdania początkowe: „Już w czasie pobytu p. Samuela w Polsce zaznaczaliśmy niejednokrotnie, że zachowuje się w sposób drażniący i nietaktowny szkodać tam sprawie konsolidacji międzywyznaniowej (a nie „międzynarodowej”, jak mylnie wydrukowano). Koncowe zdanie brzmiało w istocie: Zaprawdę wi-zięta p. Samuela nie oddała Anglii dobrej przysłu-gi Polsce i całej jej ludności”.

Ostatnie chwile przed wysłaniem noty do Rosji

Warszawa. (Tel. M.) Wysłanie noty pokojowej do Moskwy poprzedziły kilkugodzinne narady, które prowadzone były z piątku na sobotę i trwały do godziny 2 nad ranem. Początkowo konferencje te odbywały się w min. spraw wojskowych przy współudziale wicemin. Sosnkowskiego, a następnie w gabinecie naczelnika państwa. Po godzinie 2 w nocy wrócił min. Patek do gmachu ministerstwa, niecierpliwie oczekiwany przez gono dziennikarzy polskich i zagranicznych. Min. Patek zakomunikował treść noty, którą właśnie wysłała do Moskwy warszawska stacja iskrowa. Równocześnie P. A. T. otrzymała polecenie poinformowania o tem dzienników prowincjonalnych i agencji Havasa. Z ubolewaniem stwierdzić należy, że w sobotę o godz. 1 pop., a więc w 11 godzin po fakcie P. A. T. nie zdążyła przesłać treści noty nie tylko do Paryża, lecz nawet do Krakowa!...

Delegacja pokojowa wyjeżdża we czwartek.

Warszawa. (Tel. M.) Ze sfer urzędowych b. poważnych dowiadujemy się, że w razie potwierdza-

janej odpowiedzi rządu sowieckiego, polska delegacja pokojowa wyjeżdża do Borysowa we czwartek, 1 kwietnia, o godz. 8 wieczorem. Na czele delegacji stanie min. Patek. Dotąd ustalono podobno 3 sekcje w delegacji pokojowej: polityczną pod przew. b. min. Wasilewskiego, wojskową pod przew. gen. Sosnkowskiego i ekonomiczną pod przew. dyr. departamentu Olszowskiego. Delegacji sejmowi nie zostali dotąd ustuleni. Mówią, że P. S. L. reprezentować będzie pos. Anusz, a nie Rataj. Co do innych stronnictw wymieniają: Kamienieckiego, Dubanowicza, Mieczkowskiego z zjednoczenia nar. ludowego, z związku ludowo-narodowego St. Grabskiego lub Radziszewskiego, a Daszynskiego lub Moraszewskiego z P. P. S.

Rokowania toczyć się będą w barakach.

Warszawa. (Tel. M.) Wobec braku w Borysowie budynku, któryby mógł służyć za pomieszczenie dla delegacji pokojowej obu państw, wysłano tam z Warszawy oddział saperów, który wybuduje baraki na ten cel.

Zbojeckie wyprawy i gwałty czeskie na Śląsku trwają.

Cieszyn (PAT) Na Śląsku panuje obecnie porozny sposób. Niemniej Czesi, pod wszelkimi pozorami, ściągają na Śląsk zdemobilizowanych legionarzy, którzy w nocy wyruszają na zbojeckie wyprawy. Ręki robotników polskich trwają bez ustanku. Polakom na obszarze czeskim w powiatach karwińskim i polsko-ostrowskim

wstrzymuje się i odmawia aprowizacji. Górników polskich w pozostałej zachodniej części Śląska Czesi starają się zmusić do opuszczenia organizacji polskich, a wstąpienia do czeskich. Cieszyn i okolice jego roją się od szpiegów czeskich.

Pod hasłem: „Los von Preussen!”

Monachium (PAT) Rządy państw południowo-niemieckich rozpoczęły rokowania, których celem jest podjęcie wspólnej akcji skierowanej przeciwko zbytnej ustepliwosci rządu berlińskiego wobec związków zawodowych. Rząd bawarski wystosował do Berlina notę z protestem przeciwko sposobowi, w jaki się tworzy nowy gabinet. Żądanie domagania się zjednoczenia państwa południowo-niemieckiego i prowincji nadreńskich pod hasłem „Los von Preussen”, zatacza coraz szersze kregi.

Związek chłopów bawarskich zawiadomił telegraficznie kanclerza Rzeszy, że odrzuca stanowczo myśl utworzenia rządu czysto robo-

tniczego.
8000 zabitych.

Lyon (PAT) Liczbę ofiar zamieszek w Niemczech do początku tego tygodnia obliczają na 8 tysięcy zabitych, z czego na Berlin przypada 850.

W całych Niemczech panuje głód.

Lyon (PAT) Wedle wiadomości z Genewy w całych Niemczech panuje głód. Wiele rodzin z południowych Niemiec przenosi się do Szwajcaryi.

Nowe sukcesy telefonu bez drutu.

Lyon (PAT). Z Londynu donoszą o próbach telefonu bez drutu na statkach napowietrznych. Mianowicie dziennikarze rozmawiali bez drutu z pokładu „Hendley Page” z trzema stacjami lądowymi kierunkowemi, które im określały dokładnie telefonem bez drutu każdorazowe położenie statku. Znaczenie takiego urządzenia jest szczególnie ważne dla lotników w czasie wojny, gdyż wtedy pilot może być z łatwością informowany o swoim położeniu i warunkach lądowania. Wczorajsze doświadczenia prowa-

dzone były na odległość 100 mil angielskich. Lyon (PAT). Według wiadomości z Rzymu, dziennik „Messagero” otrzymał przy pomocy telefonu bez drutu różne wiadomości z Londynu. Między innymi jedna z nich była skierowana przez Scialoję do Nattiego w imieniu Włochów, zamieszkujących stolicę Anglii, inna zaś przez przewodniczącego związku prasy angielskiej do przewodniczącego takiegoż związku włoskiego.

Ustawa o kolejach w czasie wojny stała się prawem

Warszawa (tel. M.) Sobotnie posiedzenie Sejmu należało do najkrótszych, jakie notuje kronika naszego młodego parlamentu. Trwało bowiem zaledwie 20 minut. Posłów zjawilo się 124, a to dzięki narodowemu zjednoczeniu ludowemu i związkowi ludowo-narodowemu. Ławy ludowców były grubo przerzedzone, lewica nie zjawila się zupełnie w sali posiedzeń, wysyłając na zwłady kilku posłów z p. Barlickim na czele. Ustawę o kolejach w czasie wojny przyjęto w trzecim czytaniu, mimo opozycji pos. Barlickiego. Gdy o tem wiadomość doszła do kuluarów, weszli na salę gromadnie posłowie z P. P. S. i N. Z. R., którzy w chęci zdekompletowania posiedzenia sędzieli w swych klubach. Między prawicą a socjalistami wywiązała się utarczka słowna, o tyle zresztą nieszkodliwa, że toczyła się ona właściwie już po zamknięciu posiedzenia. W Sejmie otrzymano już wiadomość o strajku kolejowym węzła warszawskiego, więc

socjaliści pokpiwali sobie z postów chłopskich, przyezen. padały okrzyki: „Weźcie ojciec deputat, połóżcie na ustawę i pojedźcie do domu”.

Warszawa (PAT) Wczoraj Sejm przystąpił do trzeciego czytania ustawy o mobilizacji kolei. Sprawozdawca poseł Władysław Grabski z Gniezna prosi o przyjęcie ustawy bez żadnych zmian. Wleści, które dzisiaj dochodzą o rzekomych usiłowaniach strajku węzła kolejowego warszawskiego, okazują, że rzeczywistość ta ustawa jest koniecznością państwową. Prowadzimy wojnę, a taki węzeł jak warszawski, ma być unieruchomiony dla jakiegoś państwa w państwie. Przeciw ustawie wystąpił poseł Barlicki, wobec czego poseł Anusz stwierdził, że ustawa ta nie jest przez nikogo w sejmie rozpatrywana jako votum nieufności dla kolejarzy. Ustawa ta nie jest ustawą wyjątkową przeciwko kolejarzom. Jest to uprawnienie Naczelnika państwa

do walki z antypaństwowymi elementami. To o czem dowiadujemy się w tej chwili, o usiłowaniach wywołania strajku, jest rzeczą ogromnie znamienne, która nas wszystkich zniewala do nadzwyczajnej czujności. Ustawa musi być dzisiaj przyjęta celem uzdrowienia stosunków prawodawczych, o które nam chodzi. Czyż można w danym wypadku ustąpić, kiedy ustawa mówi: nie wolno działać na szkodę państwa, nie wolno strajkować, nie wolno rozmyślnie obniżać sprawności kolei. Czy to uczciwość jakiegokolwiek kolejarza uchybia? Śmiało twierdzić, że nie! Więc jeżeli dzisiaj są usiłowania strajku, to właśnie te usiłowania mają na celu nic innego, jak przykładanie noża do gardła całemu sejmowi i zmuszanie go takiego stanu, który leży w interesie pewnych grup, a nie w interesie państwa. Poseł Suligowski podnosi, że uszkodzenie lub przerwanie ruchu kolejowego podczas wojny może być dla jej wyników fatalnem.

Poseł Gdyl w imieniu narodowych robotników chrześcijańskich oświadcza, że będą oni głosowali za ustawą i że potępią stanowczo tych, którzy stojąc rzekomo na stanowisku robotników, przeciwko tej ustawie wystąpili.

Ustawa została jednogłośnie przyjęta. Następne posiedzenie odbędzie się we wtorek dnia 20 kwietnia o godz. czwartej popołudniu.

Ziemiańscy opuszczają Inflanty.

Wilno (PAT) Z Dyneburga donoszą: Posiadacze większej własności rolnej na Inflantach polskich wyzbijają się pospiesznie ziemi, którą nabywają niemal wyłącznie staro-obrzedowcy, posiadający znaczne zapasy gotówki. Transakcje te zagrażają poważnie bytowi licznej szlachty drobnej, która od szeregu lat dzierżawiła folwarki. Powyższemu niepożądannemu objawowi mogłoby zapobiedz otwarcie instytucji kredytowej polskiej, której zadaniem byłoby ułatwiać drobnej szlachcie nabywanie ziemi oraz prowadzenie parcelacji między ludność miejscową polską i katolicką.

Echa zamordowania ulanów krechowickich.

Gdańsk (PAT). W sprawie środowego zajścia na stacyi kolejowej Pszczółka (Hohenstein) otrzymujemy następujące informacje: Żołnierze polscy w liczbie 12 z I. pułku ulanów krechowickich jechali służbowo z Karthaus do Torunia. Na dworcu Hohenstein, gdzie musieli się przesiadać się do nowego pociągu, zatrzymali się w poczekalni. Tu do jednego z nich zbliżył się wachmistrz żandarmerji gdańskiej, Voss, który zażądał oddania broni palnej. Gdy żołnierze polscy broni nie oddali, (widoczne przytem było, że nie rozumieli po niemiecku), rozpoczęła się ogólna strzelanina. Pierwszy strzelił żandarm gdański, który przybył do stacyi Pszczółka z Gdańska tuż przed samem zajściem. Ofiarą padł ulan Jan Dowgiel, Teodor Sławiński i Jan Kowalczyk. Żołnierz Jeziółkowski został ranny.

Wielka eksplozja granatów.

Nordelch. (PAT) W Lankowitz, niedaleko Berlina, nastąpiła eksplozja granatów przy ich wyładowywaniu. Szkody są znaczne, około 90 robotników zostało rannych.

Maszyny do pisania i rachowania

nawet zupełnie zniszczone 452
przyjmuje do gruntownej naprawy i czyszczenia pierwsza w Galicyi Pracownia dla naprawy maszyn biurowych. Wykonanie dokładne, prędkie i pod gwarancją.
W. KEYHA, mechanik, Kraków, Floryańska 3.

MARYA KULINOWSKA

w Krakowie, ulica Sławkowska 13

Kurtowny i częściowy skład płócien

i bielizny męskiej, damskiej i dziecięcej. Wyprawy dla niemowląt. Kołdry i wyprawy ślubne na zamówienia. Btelizna stołowa. Wstążki, koronki i hafty w najlepszym gatunku. 795

Niniejszem zawiadamiam P. T. Publiczność, iż tworzyłem w Podgórzu

ZAKŁAD KRAWIECKI

CYWILNY I WOJSKOWY.

Wykonuję roboty szybko i podług najnowszych żurnali i przepisow. Przyjmuję także przeróbki, czyszczenie i prasowanie ubrań.
JAN BAZARNIK
682 Podgórze, Krakusa 25. l. p.

DO AMERYKI

CENTRALNEJ EUROPEJSKIEJ KORPORACJI
W NEV YORKU

P. KORNELIUSZ TUSZYŃSKI.

Przyjmuje wszelkie zlecenia handlowe i poszukuje surowców i różnych artykułów na eksport, prosi o nadsyłanie cenników, ofert, prób i pżopozycyi wszelkiego rodzaju pod adresem: Okólnik hr. Krasińskiego 11 a, m. 20. telefon 82-15 w Warszawie.

P. C. H. Tuszyński powróci z Ameryki do Warszawy z końcem maja r. b. i może dostarczyć wyczerpujących informacji co do powierzonych zleceń.

Gymczasowo Biuro Centralnej Europejskiej Korporacji mieścić się będzie pod adresem powyżej podanym i podczas nieobecności p. C. H. Tuszyńskiego do powrotu jego z Ameryki zastępować będzie p. Mieczysław Okoński.

804

Samodzielnej buchalterki

od 1 kwietnia poszukuje się. Zgłoszenia z odpisem świadectw skierować należy do Spółki Spółkowej „Solidarność”, Oświęcim 2. 811

ZEBURZENIE karty zwolnienia od wojska na nazwisko Jana Muchy, gmina Karice, pow. Miechów, Znalazca zechce ją złożyć w Adm. Górcza Krak. 814

W sprzedaży warkoczy

loków, tresów i t. d. po najniższych cenach. 816 Franciszka Bączek, Kraków, Grodzka 3, i piętro.

DO SPRZEDANIA DOM na interes. Zgłoszenia u organizatorki w Pisarzowej, pow. Limonowa. 809



PRACOWNIA I KONFEKCJA SUKIEN DAMSKICH
MICHAŁINY CHWAŁEK
w Krakowie, ulica Floryańska 43 front
wykonuje kostiumy, płaszcze, suknie wieczorowe, balowe i t. p. według najświetniejszych żurnali. 11

Najlepiej konserwuje skórę i daje połysk
obuwia specjalna pasta 4
„BLASK”
Fabryka Chemiczna M. NUREK, Kraków, ul. Kermlicka Nr. 12.

Ważne dla Kupców i Kólek rolniczych.

Świeży transport nadszedł!

Płócienka, zefiry kolorowe i t. d. Pończochy damskie i dziecinne czarne i białe oraz różne przybory do szycia.
Sprzedaż li tylko hurtowna. 417

F. Wojaś, Kraków, Łobzowska 12.

ŚLEDZIE

norweskie-solone, świeże, wagonowo lub beczkami po cenie Mk 1500— za beczkę zawierającą 500—700 sztuk loco Magazyn poleca 789

Agencja Handlowa P. U. Z. a. p. p. Kraków, Wislna 8.

DO SPRZEDANIA okazjynie futro męskie sealskin nutrie w bardzo dobrym stanie za 26.000 koron. Wiadomość w pracowni kuśnierskiej Władysława Jakowlewa, Dębniaki, ul. Różana 22, II. p. 794

ROUTYNOWANEGO SOLICYTATORA NOTARYANEGO poszukuje notaryusz w Strzyżowie. Zgłoszenia z podaniem warunków pod: Notariat w Strzyżowin n/W. 792

„PHILATELIA”

Kraków, Bracka 10
Kupno i sprzedaż marek pocztowych. 421

Kupuje garderobę męską używaną w lepszym i gorszym stanie, płacąc najwyższe ceny. Zawiadomienie korespondentką lub usmie: Schmaus, Kraków Szeroka 22. 599

Skuteczna

TREŚĆ

788

DO OGŁOSZEN

CYRKULARZY, KARTEK ULOTNYCH, AFISZÓW I TYM PODOBNEJ DRUKOWANEJ REKLAMY

„LOT” układa „LOT”
Biuro ogłoszeń i reklam „LOT”
Spółka z ogr. por. 99

Kraków, ul. św. Jana nr. 3. Telefon nr. 2339.

Porada fachowa w sprawach celowej reklamy bezpłatnie. Zapytania z prowincyi załatwia się odwrotnie.

Ważne dla PT. Kupców i Kól rolnicz.

Fabryczny skład przedwojennych sznurowadeł nicianych do obuwia w różnych gatunkach po cenach fabrycznych poleca firma

I. VOGELFANG

Kraków, Krakowska 3. 120

Kawa zbożowa

w zupełności zastępująca kawę ziarnistą do nabycia detalicznie

w cenie 60 K 42 Mk za 1 kg.

w Składzie fabrycznym firmy 700

Bracia Czekay i Wasilowski

Kraków, Stenka 13.

Zarząd Towarzystwa spożywczego pracowników kolejowych w Suchy zwołuje niniejszem na dzień 11 kwietnia 1920 r.

Walne Zgromadzenie

w sali Ochotniczej Straży Pożarnej w Suchy z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
- 2) Sprawozdanie z czynności Zarządu;
- 3) Sprawozdanie Komisji kontrolującej z jej działalności;
- 4) Zamknięcie rachunkowe za rok 1919;
- 5) Rozdział zysków;
- 6) Budowa własnego domu;
- 7) Wybór 5 członków Zarządu w miejsce ustępujących: skarbnika, sekretarza, zastępcy skarbnika, zastępcy sekretarza i jednego członka Zarządu;
- 8) Podniesienie udziału z 50 na 100 Koron.
- 9) Wnioski, interpelacje.

Początek Walnego Zgromadzenia o godzinie 2-giej popołudniu, zaś w razie braku przepisanej ilości członków odbędzie się o godzinie później t. j. o 3-ciej, bez względu na ilość obecnych członków.

Wstęp na Walne Zgromadzenie dozwolony tylko członkom Towarzystwa za okazaniem książeczki udziałowej jako legitymacyi. Sucha, dnia 9 marca 1920. 806

Sekretarz: Rospond Stanisław. Prezes: Madziarz Bolesław.

Poszukiwany inżynier

z działu maszynowego i elektrycznego

do kierownictwa większego przedsiębiorstwa. W rachubę wchodzi tylko osobistość energiczna, doświadczona w obsłudze robotnikami, mojąca wykazać się wieloletnią i skuteczną praktyką. Oferty z podaniem studyów, dotychczasowej praktycznej działalności, warunkami płacy i odpisami świadectw należy wystosować pod „701” do administracyi tego pisma. 791

„CORSO” CHEMICZNA PRALNIA I FARBARNIA FRANCISZKA BĘBENKA

przyjmuje wszelką garderobę męską i damską do chemicznego czyszczenia i farbowania. Na sezon wiosenny farbuje płótna na wszelkie kolory. 426

Filie: ul. Długa 19, ul. św. Sebastyana 11.